

EXT. KREMATOORIUMI PARKLA DAY

Loida tormab jooksuga autoparklasse. Väljas sajab paduvihma, maa on porine ja libe. Vihmapiiskade eest küürakile vajunult üritab ta auto küljeust avada, ta tõmbab ukse liigse jõuga lahti ning kukub ropendades põlvili porimülkasse. Vihaselt haarab ta kõrvalistme pealt plaadihunnikust plaadi ning jookseb tagasi.

INT. KREMATOORIUM DAY

Miljard ajab üllatusest silmad punni, sest tema ette ilmub läbimärg hingeldav Loida, kelle valge ülikonna põlved on rõvedalt porised.

MILJARD

Mis juhtus?

LOIDA

(raevunult)

Käna käisin!

Loida ulatab CD-plaadi Güntherile, kelle ülesandeks on see õigel hetkel pisikesest muusikakeskusest käima panna.

MILJARD

Persse sa ei saa ju sellisena inimeste ette minna! Mine tee ennast peldikus kiirelt korda! Sul kõne on olemas?

LOIDA

Jaajaaa!

Möödub paar minutit, leinalised muutuvad juba rahutuks ning Miljard koputab närviliselt peldiku uksele.

MILJARD

Eu...tuled või? Inimesed ootavad!
Kuuled vää?!

Hetk hiljem uks avaneb, Loida köhib erutusest kopsud puhtaks ning sammub rahva ette. Tema märjad juuksed on kammitud rangelt ühele küljele ning pikkadest viigipükstest on alles jäänud kõvera lõikega lühkarid, mille alt paistavad karvased jalad, Adidase sokid ning valged ussinahksed kingad. Miljard jälgib kõike kaugusest suure õudusega.

Loida seisab rahva ette, nagu enesekindel ja muretu, justkui ta poleks 30 sekki tagasi peldikus ropendades enda pükste sääri maha lõikand.

LOIDA

Kallid leinajad... sugulased...
sõbrad... seltsimehed.

(CONTINUED)

Loida pistab käe tasku, susib seal mõne hetke, naeratab, pistab käe teise tasku ning satub seejärel paanikasse. Ta susib mõlema käega oma taskutes ja vaatab siis küsiva pilguga Miljardile otsa. Kõne on kadunud, see vedeleb auto kõrval porimülkas.

Miljard vahib vihaselt Loidale vastu ning üritab kehakeelega talle selgeks teha, et ta kõnega jätkaks. Loida võtab ennast viimaks kokku.

LOIDA
Lembit, Lembit, Lembit... Oli
alles mees ah?!

Loida vaatab rõõmsa muigega rahva poole, justkui oleks mõne hea anekdoodi rääkinud. Rahvas kuulab vaikides, lesk suudab viimaks nutmise lõpetada ning hõõrub kortsus taskurätti vastu paiste nutetud silmaalust.

LOIDA
Kõigepealt ta sündis, käis
koolis, läks tööle, leidis naise,
sai lapsed...

Loida muutub mõtlikuks.

LOIDA
Siis ta hakkas jooma ja... suri
ära... Selline oli Lembitu elu...

Õhus on piinlik vaikus, keegi isegi ei nuta ega ägise enam. Loida ragistab kõiki oma ajurakke, et toota suure vaevaga valmis järjekordne lause lahkunust. Ta proovib läheneda asjale jälle positiivse külje pealt.

LOIDA
Külapeal kutsuti teda muidugi
Snaipriks. Noh. Sest tal olid
need silmad nii naljakalt
kõõrdis...

Jälle piinlik vaikus, Loida surub näole punnitatud naeratuse.

LOIDA
Aga muidu oli Lembit tore mees...
muidugi mitte siis kui ta täis
oli! Siis oli Lembit ikka üks
paras...

Loida pööritab sõrmega ümber oimukoha ning vilistab läbi hammaste.

LOIDA
Me... heh... ei julgend lapsena
poodi isegi jäätist ostma minna,
sest purupurjus Lemps tahtis
meilt alati viinaraha saada.

Loida ajab silmad kõõrdi, hakkab rusikaga ähvardavalt vehkima ning hüüab purjus Lembitut imiteerides.

LOIDA

Viin või piin! Heh... nii ta alati ütles... Õnneks hiljem oli juba parem...kui ta ratastooli jäi. Siis jõudsime eest ära joosta. Eks ta ajas taga ikka, aga no kaugele sa selle ühe käega ikka kihutad... Elu võib olla ikka päris karm... kõigepealt kaotad jalad, siis käe... hambad olid tal muidugi juba ammu kadunud... ainult see üks suur ja kollane veel oli... nagu maisitera...

Inimesed nihelevad. Neile ei meeldi see jutt. Nad tahavad, et Loida jääks lihtsalt vait ja läheks minema. Loida muidugi sellest aru ei saa.

LOIDA

Kuidas see Lembit üldse suri?

Vaikus. Lesk pobiseb vaikselt.

LOIDA

Mida?

Lesk vastab valjemal häälel, tüdinult, pettunult.

LEMBITU LESK

Lämbus iseenda okse sisse!

LOIDA

Aaa...

Loida vaatab Miljardile otsa, kes vihaselt käega kõri ees vehkides üritab sellele piinlikule kõnele lõppu teha.

LOIDA

Igatahes... jätame siis Lembituga nüüd viimast korda hüvasti... taustaks kuulakem leinava abikaasa soovil Lembitu lemmiklugu. Lugu, mis saatis Lembitut tema eluteel, nii raskes, kui heas. Lugu mille saatel ta oma kauni naisega kohtus ning mille saatel nende teed nüüd lahkuvad... Günther... ole hea!"

Günther vajutab nuppu, kuuldavale tuleb aeglane odav polka-tümakas. See ei ole RUJA kurb pala vaid hoopis Kuldse Trio - Chiri Biri Pinn, mille saatel leinajad nüüd viimast korda Lembituga hüvasti jätavad. Loida oli autost võtnud kiirustades vale plaadi.

MILJARD

Kurat see küll RUJA pole! Pane kinni!

Günther proovib puldist kinni panna, aga ei oska.

MILJARD

Mida sa selle puldiga jändad, tule eest!

Torisev Miljard üritab edutult vana CD-mängijat kinni panna. Lugu mängib edasi.